

Psychologia - definicja

Słownik Języka Polskiego (P.W.N., Warszawa, 1979) określa psychologię jako naukę zajmującą się powstawaniem i przebiegiem procesów psychicznych, cechami psychicznymi człowieka i regulacją jego stosunków z otoczeniem.

Słownik Wyrazów Obcych (P.W.N., Warszawa, 1980) poza podobną definicją powołuje się na źródłosłów. W języku greckim psyche oznacza duszę a logos słowo, naukę. Dlatego psychologię nazywa się czasem nauką o duszy.

Według „**Słownika psychologii**” autorstwa A. S. Reber i E. S. Reber (Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa, 2008) nie da się w prosty sposób zdefiniować czy scharakteryzować psychologii.

Psychologia jest uważana za naukę interdyscyplinarną, która próbuje pomóc w rozumieniu umysłu i zachowań różnych organizmów. Jako nauka samodzielna od ponad 100 lat nawiązuje do medycyny i filozofii. Z medycyny czerpie zainteresowanie biologią oraz fizjologią. Z filozofii przyswaja kategorię problemów odnoszących się do umysłu, woli i wiedzy.

Psychologię określa się na różne sposoby jako „naukę o psychice”, „naukę o zachowaniu”, „naukę o życiu umysłowym”...

Na zakończenie metafora zaczerpnięta z przytaczanego wcześniej „Słownika psychologii”:

Psychologia „jest jak ameba, raczej nieukształtowana, ale w dużym stopniu dająca się wyodrębnić jako samodzielny byt o właściwym sobie sposobie aktywności, , dzięki wysuwaniu „nibynózek” w kierunku nowych technik, nowych obszarów problemowych, modeli teoretycznych, czy nawet innych samodzielnych dziedzin nauki – wchłania je powoli, czasem niezdarnie przybiera coraz to inny kształt”. Może ten opis jest niekorzystny, ale celny!